

โครงการ 'ลูกบุญธรรมในต่างแดน' เปลี่ยนชีวิตเด็กกำพร้าที่ฟ้าเมืองจัน

เกิล คาซินส์-เดนิส คาซินส์ สองสามีภรรยาชาวอเมริกัน ที่รับซึนไปเป็นลูกบุญธรรม

"เดินทางไปสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ 5 ขวบ พ่อกับแม่มีลูกแล้ว 2 คนเป็นพี่แต่แค่อายุมากกว่าผมเกือบ 20 ปี พ่อแม่บุญธรรมรักผมเหมือนลูก ตั้งแต่ไปอยู่เมืองนอกเป็นครั้งแรกที่ไค้กลับมามเมืองไทย ดั่งใจจะพาไปดูบ้านที่สงขลา ซึ่งเป็นบ้านเกิด แต่ไม่ได้อยู่ไหน ผมมีความสุขมากเพราะมีพ่อ แม่ แม้ว่าไม่ใช่คนที่ให้กำเนิด แต่ทั้งสองก็ให้ชีวิตใหม่กับผม" ขณะที่ซึนพูดสองมือของเขากุมมือแม่บุญธรรมตลอดเวลา

สาวน้อยหน้าใสที่ต้องไปใช้ชีวิตใหม่กับพ่อแม่บุญธรรมชาวฝรั่งเศส **โจฟี ศรีสุตา บาจอน** ลูกสาวบุญธรรมคนเดียวของ **นายแพทริค บาจอน** เกษกร และภรรยาซึ่งเป็นวิศวกรหญิง บริษัทไอบีเอ็ม

นายแพทริคเปิดใจว่า รักลูกสาวคนนี้มาก เพราะโจฟีเป็นเด็กดี เรียบร้อย ซื่อสัตย์และเป็นเด็กที่ฉลาด

"ผมกับภรรยาไม่มีลูก เราอยากมีลูกของเรา อยากจะช่วยเหลือด้วย เมื่อคุยกันแล้วจึงตัดสินใจรับเด็กกำพร้ามาเลี้ยง และที่เลือกเด็กไทยเพราะรู้ว่าเด็กไทยเป็นเด็กดี เรียบร้อย และกึ่งจริง โจฟีเป็นเด็กดี เด็กไทยจะต่างกับเด็กฝรั่งเศสตรงที่เด็ก

ไทยจะสุภาพกว่า ไม่โผงผาง คนแรกที่เธอมาถึง โจฟีเห็นภรรยาผมหอมแก้มแม่ทุกเช้า วันรุ่งขึ้นเขาก็ทำดาบบ้าง เธอทำกับทุกคน ผมถามดูว่าทำไมต้องทำอย่างนั้น

จึงรู้ว่าการแสดงออกอย่างนี้เป็นการแสดงถึงความรัก เธออยากได้รับความรักจากทุกคนเธอจึงทำ"

"ผมรับโจฟีมาจากบ้านเด็กอ่อนปากเกร็ดตอนอายุ 4 ขวบครึ่ง เธอน่ารัก ดาบ้องแบ้ว จนโจฟีอายุ 8 ขวบ ภรรยาผมต้องนอนกับโจฟีทุกคืน เธอ

บอกว่าการลี้ภัยชีวิต มีคนบอกว่าการลี้ภัยชีวิตจะจับตัวพาไปนรก เธออาจถูกหลอกเพราะไม่ต้องการให้เป็นเด็กคือ แต่ตอนนี้โจฟีไม่กลัวแล้ว เพราะแม่รับมาเลี้ยงให้เธอฟังว่าสิ่งที่เธอคิดเป็นจริงไม่ได้ หลังจากนั้นเธอก็เรียนจนจบปริญญาตรี ผมไม่มีลูก ผมหวังอยากให้โจฟีเรียนสูงๆ ก่อนที่เธอจะมีชีวิต ผมกับภรรยาทำงานไปวันๆ หนึ่งหมัดไปอย่างรวดเร็ว แล้ววันหนึ่งผมจะทำงานเพื่อเอาเงินให้ลูกได้เรียน ทำงานและอยู่เพื่อลูก"

อีกมุมหนึ่ง **โจซิม ฟอน เอลส์เนอร์** ชายชาวเยอรมันวัย 47 ปี กำลังนั่งกินข้าวกับ **ทง ฟอน เอลส์เนอร์** ลูกสาวบุญธรรมวัย 16 ปี ที่เขารับมาจากบ้านเด็กอ่อนวังลัด

"ตอนที่ผมรับเข้ามาเลี้ยงผมมีลูกสาว 2 คนแล้ว ตอนนั้นผมโตอายุ 30 ปี คนเล็ก 14 ปี แต่ใจผมอยากช่วยเหลือเด็กกำพร้าเลยไปขอทานมาเลี้ยง

แรกๆ อาจมีปัญหาบ้าง แต่ไม่นานเขาก็ปรับตัวได้ เขาบอกผมว่าโตขึ้นอยากจะเป็นทหาร ผมเห็นด้วย ส่วนที่เขาได้มาเมืองไทยครั้งนี้ เขาดีใจมาก เพราะทงเริ่มโตแล้ว และเขาก็รู้ดีว่าตลอดเวลาที่เขาเป็นคนไทย

อยากกลับมาเมืองไทยบ้านเกิดของเขา"

ไม่ใช่เพียงแค่ 3 คนเท่านั้นที่โชคดีได้ไปอยู่กับครอบครัวชาวต่างชาติที่รัก เขาได้ไปอยู่กับครอบครัวชาวต่างชาติที่รัก ยังมีเด็กไทยอีกกว่า 300 คนอยู่ในความดูแลของครอบครัวชาวต่างชาติ

แม้เด็กไทยจะ ไปอยู่ไกลถึงต่างแดน เมื่อไรก็ตามที่พวกเขา

มีปัญหา ทางกรมประชาสงเคราะห์ก็ยินดีที่จะเข้าไปช่วยเหลือ

ทุกมือ ซึ่งนับว่าน้อยครั้งนักที่จะเกิดปัญหาขึ้นเพราะชาวต่างชาติที่ครอบครัว ได้ผ่านการคัดเลือกมาอย่างดีที่สุดแล้ว

ครอบครัวไมอ้อน ซึน คาซินส์

ครอบครัวทง ฟอน เอลส์เนอร์

ครอบครัวโจฟี ศรีสุตา บาจอน

Uรรดาเด็กน้อยที่กำเนิดมาแล้วถูกผู้เป็นพ่อแม่ทอดทิ้งไม่ได้ใจ ปล่อยให้ชีวิตบริสุทธิ์เติบโตขึ้น มาตามขอการรมมิให้หันเอะในสังคมไทย

จากการเปิดเผยข้อมูลของสถานสงเคราะห์ ลูกกระต๊อเด็กที่ถูกทอดทิ้งทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ปรากฏว่าปี 2541 มีเด็กถูกทอดทิ้งไว้ที่โรงพยาบาลทั้งสิ้น 485 คน ถูกทิ้งตามที่สาธารณะ 149 คน และทิ้งไว้กับผู้อื่นอีก 101 คน ซึ่งสถิติจำนวนเด็กถูกทอดทิ้งเพิ่มมากกว่าปีที่ผ่านมา และแนวโน้มเปิดต่อไปดูจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ

ชีวิตของเด็กน้อยที่มาจกสถานสงเคราะห์ พวกเขาไม่เคยได้สัมผัสถึงความอบอุ่นที่เกิดขึ้นในครอบครัว ไม่รู้ถึงความเอื้ออาทรที่พ่อแม่มีต่อลูกนั้นเป็นอย่างไร...มันใช่...

แต่ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะวันนี้เด็กกำพร้าบางส่วนโชคดี มีชาวต่างชาติแจ้งความประสงค์ขอรับเด็กไทยไปเป็นลูกบุญธรรม

เด็กน้อยที่ได้ชื่อว่าเด็กกำพร้า กลับพลิกชีวิตจากหน้ามือเป็นหลังมือก็ว่าได้ **ไมอ้อน ซึน คาซินส์** เด็กชายวัย 13 ปี พื้นเพเป็นชนใต้ ถูกทอดทิ้งแต่เด็ก ซึนถูกนำไปไว้สถานสงเคราะห์บ้านเด็กสงขลา เพราะไม่มีใครดูแลบอดี้ของเด็กชายจึงมอบผม ผมแค่ชาววังรัง แค่นั้นเป็นเพียงภาพในอดีต

วันนี้ไม่มีชีวิตเด็กชายที่หน้าตาหมองเศร้า ซอบร้องไห้ อีกแล้ว ซึนดูโสดชื่นเอะ หน้าตาสดใส ข้างกายเขามี **ไม**

